

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, <http://www.kp.org.pl>

Świebodzin, 14 lutego 2012 r.

Zespół projektu „Opracowanie krajowych strategii gospodarowania wybranymi gatunkami...”
Katedra Genetyki i Ogólnej Hodowli Zwierząt SGGW
ul. Ciszewskiego 8, 02-786 Warszawa

W związku z udostępnionym przez Państwa projektem „Programu ochrony rysia” (Schmidt, wersja z 28.11.2011), uprzejmie proszę o rozważenie następujących uwag:

1. Sugeruję uzupełnienie strategii o informacje na temat liczby rysia ginących w kolizjach drogowych w ostatnich latach. Jeżeli takich danych by brakowało, to należałoby fakt ten wskazać jako uchybienie obowiązkowi z art. 12 ust 4 zdanie pierwsze dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG.
2. Sugeruję, by strategia wyraźnie odpowiadała na pytanie „Czy śmiertelność rysia w kolizjach drogowych ma znaczący negatywny wpływ na ten gatunek”? Odpowiedź pozytywna skutkowałaby obowiązkiem podjęcia przez Polskę środków ochronnych mających temu zapobiegać (art. 12 ust 4 zdanie drugie dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG). Środkiem takim mogłaby być np. zmiana legislacyjna w rozporządzeniu polegająca na wykreśleniu §10 ust 2 – a tym samym wskazaniu obowiązku wykonywania przejść dla zwierząt także w przypadku odbudowy, rozbudowy i przebudowy dróg klasy GP i G. Sugestia takiej zmiany legislacyjnej znalazła się w strategii, lecz można jeszcze wskazać na wyraźny obowiązek wynikający z dyrektywy siedliskowej.
3. Względem kłusownictwa, w strategii podano „Stosowane dotychczas środki zaradcze względem przypadków kłusownictwa były mało efektywne z powodu (...) niskiej karalności tego przestępstwa lub nawet odstępowania od wymierzania kary z uwagi na niską szkodliwość społeczną tych czynów”. Sugeruję wyraźne wskazanie, że po 26 grudnia 2010 r. sytuacja taka uchybia obowiązkowi wynikającemu z art. 5 dyrektywy 2008/99/WE w sprawie ochrony środowiska przez prawo karne – który wymaga bezwzględnie, by przestępstwa, polegające m. in. na zabijaniu chronionych gatunków dzikiej fauny, z wyjątkiem przypadków gdy dotyczy to zaniedbywanej ilości osobników i ma nieznaczny wpływ na zachowanie gatunków, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym sankcjom karnym.
4. W strategii pominięto fakt wyznaczenia, w ramach sieci Natura 2000, 19 obszarów przeznaczonych w szczególności do ochrony rysia. Strategię warto uzupełnić o wskazanie, jakie

szczególne środki ochronne należałoby przyjąć w tych obszarach dla skuteczniejszej ochrony tego gatunku. Powinny to być swego rodzaju „wytyczne” do ujmowania zagadnień ochrony rysia w sporządzanych właśnie planach zadań ochronnych bądź planach ochrony obszarów Natura 2000.

5. W strategii zwrócono uwagę na zależność między strukturą lasu a jakością siedliska rysia. Należałoby podkreślić, że w kompleksach leśnych z udziałem rysia zagadnienie to powinno być elementem strategicznej oceny oddziaływania planów urządzenia lasu (od których w dużym stopniu zależy struktura lasu!) na środowisko. celowe byłoby zawarcie w strategii wytycznych do takiej oceny i „listy kontrolnej” uwzględnienia potrzeb rysia w prognozie oddziaływania planu urządzenia lasu na środowisko.

Niezależnie od powyższych uwag, pozytywnie opiniuję projekt strategii i uważam, że powinien on być podstawą ochrony rysia w Polsce. Ze szczególnym uznaniem przyjmuję zwrócenie wnikliwej uwagi na zagadnienie łączności ekologicznej (korytarzy ekologicznych). Strategia ochrony rysia pozytywnie kontrastuje pod tym względem np. ze strategią ochrony wilka, gdzie zagadnienie to – równie ważne przecież dla wilka – zostało potraktowane bardzo pobieżnie. Uznaniem budzi też rzetelność opracowania dokumentu, w tym dokonanie kompleksowego oszacowania kosztów jego wdrożenia. Pod tym względem strategia ochrony rysia może być wzorem dla pozostałych opracowań.

z poważaniem

do wiadomości

- Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, Warszawa